

כדי קפיצה. היא רצה על שפת ים-המלח. מפוזת ושרה כנערה.

הוויברס היושבות בתוך הבזק נדהמות לראות את האחים בשר ודם, מול העיניים ממש. הן לא מאמינות. כשהולכות הגברות להתלבש, הן מציצות לחדרי-ההלבשה, לראות את האלילות בעירום.

ברוך תל-אביב מספרים ומחליפים רשמים. הסידרה ועל הצילומים ומחליפים רשמים. אחד הישראלים מתנחם בקול רם, ובאנגרי לית, שמילא, הסידרה אומנם נגמרה בישי אלה, אבל נמשכת בירדן, ואפשר לראות אותה שוב. מהומה כללית. מסתבר כי השחקנים מקבלים תמלוגים מכל ארץ שבה מוקנת הסידרה, מלבד ירדן, כשהאוטובוס מגיע לגשר אלנבי, מבקש מרוני מהנהג, בקול תקין, לפנות לכיוון ירדן: "אני הולך למלך חוסיין לקבל את התמלוגים שלי!"

השבעיה הסודית עורכת עריכה להם ראש-עייפה של מרוצה. בערב עורכים להם ראש-העירייה צי'צ' ואשתו מסיבה בביתם שבי-אפקה. למחרת נוסעים החברה לביקור



מארי האמונד מצלמת צעירה מכפי גילה



גי'ניפר מצלמת דומה לג'ניפר מהסידרה

בגליל, במקומות הקדושים לנצרות. עורך לכבודם זורח גהל, המארת, מסיבת סילווסטר בוילה שלו שבהרצל-הפיתוח. אשתו עדנה עסוקה כל היום בחיפוש אחרי וידיאו-טיפ, כדי להנציח את ה-... גם זה אינו מספק אותה. ריק: היא מטלפנת לאיבי ממנו לנשק את האחים... 12 בלילה, בדיוק.

HAPPY NEW

שרית ישי

(המשך מעמוד 32)

עתה בקול דממה, ותוך כדי-כך מתגלה מהו טיב החומר האנושי שנרתם למיבצע, מה היו מניעיו וכיצד תוכננו ההתנחלויות.

מרווח צוות, העולם הזה, שכי קר השבוע במקום:

גוש-אמונים רוצה רק שנבוא להפי גנות, אבל כשצריך לעזור למתנחלים, הם אומרים שאין להם תקציב. כך טען דני בן-דוד (28), גבר בריא-גוף המתגורר עם אשתו ושני ילדיו בהיאחזות גושי-אמונים בדרתן (שא-נר), במחצית הדרך בין ג'נין לשכם. לדיברי דני, אין הוא שמתייך על גושי-אמונים, למרות שההיאחזות במקום היא של הגוש. אנחנו תשע מישפחות שהגיעו לכאן לפני שנה וחצי, סיפר דני. באנו מתוך מניעים אידיאולוגיים, כדי להגשים את הרעיון האידיאולוגי ולהחזיק מעמד בשומרון.

דעתה של אשתו של דני שונה משל בעלה. אני חושבת שמקומה של האשה עם בעלה, אמרה יהודית (28) שהוריה השיער, בעלי עבד, ועדיין עובד, בתולי-כרם - כשומר. גרנו ליד עפולה, והוא היה רחוק ממני. חשבנו על אפשרות להיות יותר יחד, ובאנו להתנחלות. ה- מקום מצא חן בעינינו, ונשארונו.

פעם לא היו בכלל בעיות להתקבל למקום, סיפר דני. לא היתה ועדת קבלה, כל מי שרצה, יכול לבוא. כך זה היה בהתחלה. עכשיו, שנה וחצי אחרי שאנחנו גרים כאן, עשו לנו ועדת-קבלה ורוצים לגרש ארבע מישפחות מהמקום. לדבריו של דני, בהתחלה הגיעו למקום מישפחות שרובן עזבו, לטענתו, בגלל מישפחה אחת שלילית, הנמצאת בישוב. עד לפני כחצי-שנה סעדו כל התושבים בהדרגה אכול משותף. אחרי סיכום סוכים ומריבות על התורנויות במיטבח, הוחלט שלכל אחד יהיה מיטבח משלו. מאז החלו התושבים במקום מסתכסכים, לדיברי דני, על כל מיני דברים.

סיכסוך עז מיכרו. מישפחת בן-יעקב, הנמצאת בהתנחלות בהתחלה, תפסה, לדיברי דני, מונופולין על המקום. זמיר בן-יעקב הגיע למקום מתוך מטרה אחת - לעשות כסף, טען דני, הממורמר על העובדה שגוס, שהגיע למקום יחד איתו ועומד להיות מסולק מהמקום עקב החלטת ועדת הקבלה, לא קיבל מיכרוים מסויימים בתחומים שבהם הוא מתמחה, אך לעמיתו, קיבל את המיכרוים זמיר בן-יעקב.

אשתו של זמיר בן-יעקב היתה במשך תקיפה ארוכה מזכירת היישוב. כשהוחלט לפתח את היישוב קיבל המקום מיכרוים לעבודות-טיח, השמל, בניית גדרות ונגרות. לטענתו של דני, הוריד זמיר בן-יעקב את הצעת-המחיר, כך שלגוס של דני, מנחם, לא היתה כל אפשרות להתמודד עם המיכרוים, למרות שהוא טיח במקצועו. לדבריו של דני, קיבל בן-יעקב מיכרוים בעשרות אלפי לירות ו- עשה כסף, תחת לעשות אידיאלים, וזאת בזכות אשתו, שהיתה מזכירת המקום.

דני בן-דוד, שהופיע ביום השישי ה- אחרון בטלוויזיה, החליט לפנות לכלי-התיקשורת מפני שלטענתו: "המקום מלא שחיתויות. ההסתדרות הציונית מציעה להרבה מתנחלים להישאר כאן, ומבטיחה להם תנאים מצויינים, כמו מלטשת-יהלומים, נגריה, תמנות, בזמן שלי או לגיטי לא הציעו שום דבר!"

לטענתו, היה על ההסתדרות הציונית, המממנת את התנחלויות גוש-אמונים, לתת ליישוב דותן תמיכה בסך שיבעה מיליון לירות. אנשי דותן קיבלו רק ארבעה מיליון ובמקום שלושה המיליון האחרים, שלחו לדותן משאית עמוסת כלי-מיטבח ושמיכות, שאי-אפשר לעשות בהם שימוש. אחרי זמן-מה נשלחו כל הדברים להתנחלות אלון-מורה.

הציד שהגיע אלינו הוא רכוש לטושי-היהודית, טען דני ברוגו. "לגושי-אמונים אין כל זכות לקחת את הציד, גם אם הוא קלוקל, ולהעבירו להתנחלות החדשה בחווארה!"

וערה אחרי שנה. טענה נוספת של דני - לדותן יש טנדר, שהתקבל מה- סוכנות היהודית, לעזרה במיסרה-המחלה של אחד מיושבי המקום, וכדי לקחת את הילדים לבית-הספר, הנמצא באלון-מורה. הטנדר כימעט אינו נמצא במקום, והוא משמש להסעת מתנחלים, ולשליחויות

פרטיות של גוש-אמונים, כמו חסימת כביש-ים.

האנשים שנמצאים היום בדרתן, אינם רואים את עצמם שייכים לגוש-אמונים, סיפר דני. כל מי שהיו שייכים לגושי-אמונים עזבו. נשאר רק האידיאליסטים. סלנו עזבונו בתים מסודרים, עסקים מבו-ססים. היינו גרים בהתחלה בצריפים, אכלנו קש והיום עומדים לגרש מפה ארבע מישפחות. זה מה שמכאיב הכי הרבה. דני החתים תישעה מחבריו על עצומה, לזרוק מהמקום את זמיר בן-יעקב, ולהשאיר את ארבע מישפחות העומדות להיות מפונות."

דני וחבריו אינם יודעים בדיוק מדוע עומדות ארבע המישפחות להיות מפונות מהמקום. אני יודע שאמרו לגיסי, מנחם, שבגלל שלא גמר בית-ספר עממי יורקו אותו מכאן. אך זה יתכן שאחרי שנה וחצי שהוא כאן, יפתאום יקימו ועדת-קבלה ויורקו אותו?"

לא מודאגים. תושב אחר במקום, אבי ביטון (24), בחור שחרר בעל פנים נאות, עומד גם הוא להיות מפונה מה- מקום, אחרי שהתגורר בו עם אשתו ושני

במקום נמצאים ארבעה כליררכ אחרים, שאותם גידבו התושבים לכוננות. לגבי ועדת-הקבלה: אין זו אשמתו של גוש-אמונים. הסוכנות היהודית עוסקת בעניינים כאלה, הם התעכבו קצת בגלל בעיות טכניות אבל באופן כללי כל ישוב העולה על הקרקע עובר ועדת-קבלה. זהו אחד המיקרים הבודדים שבהם התעכבה הוועדה שנה שלמה.

מלצר טען, כי הוועדה מורכבת מסווי-יולוג, מנציג ההסתדרות הציונית ומנציג התנועה-המיישבת, ובין השאר מסתמכת הוועדה על בדיקה אישית של כל מועמד, על-ידי גראפולוג. ארבע מישפחות לא עברו את הוועדה בגלל, "סיבות פסיכר-לוגיות", שאותן לא היה מוכן מלצר לפרט. נמצא שאין הם מתאימים למקום, אבל רוב האנשים כאן, נחושים בהחלטם להישאר ולפתח את המקום.

טירות של חיל. קשה לקבוע בים השענות וההשמצות ההדדיות מי צודק, אך יצדק מי שיצדק - ברור כי התנח- ליות גוש-אמונים הן אכן, "באלונים נפר- חים", כדברי אחד מתנחלי דותן. אם חלק מן המתנחלים הם טיפוסים מפוק-



מוזכיר מלצר ומתנחל דני שחיתות בהתנחלות?

פקים, בעלי "בעיות פסיכולוגיות" כפי שטוען נציג הגוש, נשאלת השאלה איך אפשר להקים התנחלויות-יבשה לדורות באמצעות אנשים כאלה, שנאספו למעשה מן הרחוב, ואם צודקים המגורשים, אין הגוש נראה טוב יותר.

ארץ-ישראל-העובדת הקימה במרוצת השנים מאות ישובים מפוארים, כל גרעין נלקט בקפדנות, עבר תהליך ממושך של חינוך וניפויו, הוכשר להקמת ישוב שיחזיק מעמד, ואילו מיבצעיה-הראויה של הי- גוש מבוצעים באמצעות חומר-אנושי מפוקפק, בלי הכנה וניפויו - אף לפי הודאת הגוש עצמו, אין אלה מיבצרים, אלא אך טירות-שלי- חול, המתנדפים עם הרוח אחרי זמן קצר.

פרשות

המוות התיישן

האם ייהנו בנייהוונ

פלד מחוק ההתיישנות

על עוונות

כתיבה-האישום שהוגש נגד הזוג שמעון וטינה פלד, מאשים אותם בשתי עבירות בלבד: הריגתו של יששכר פרוץ, ואי-טיי פוק צורכי מיחיה, העלול לסכן חיי אדם. אולם רשימת העדים המזומנים על-ידי התביעה להוכיח אשמות אלה מגיעה ל-86 איש, ועל כך התריע היום הסניגור, עו- רך-יהודין אריה קמר, נמוך הקומה.

הוא ניפנף בידי, והרעיף התנגדויות וטענות מקדמיות בפני השופטים דב לוי, ישראל גלעדי ונחמיה בר, אשר מקדי- שים למישפט שבויעים לצופים.

התובעת הממושקפת, שרה פריש, הת- חילה להסביר ביסודיות ובדייקנות, כיצד היא עומדת לנהל את המישפט. דבר זה

ילדיו במשך כמה חודשים. גם דני אינו יודע מה הסיבה האמתית לכך שוועדת- הקבלה לא קיבלה אותו: "היו כאן הרבה סיכסוכים במקום", סיפר אבי, שהיה בעבר מסגר בעפולה, "ההסתדרות הציונית הת- ליטה, לבקשתנו, להתערב, כדי להשליט סדר במקום. ערכו ועדת-קבלה, ואנחנו נפלנו. אף פעם לא הסתכסכתי כאן עם אף אחד, להיפך, היינו מצויין והתחלנו להתאקלם, ופיתאום מחליטים שאנחנו לא מתאימים."

מתיישבים אחרים במקום מתרעמים על כי אין בית-ספר מסודר, אין גן-ילדים על כל המיכשור הדרוש, אין מירפאה וטיפת- חלב ל-40 הילדים הנמצאים - לדיבר- ריהם - במקום.

"כשהיה צריך לעשות חיסונים לילדים, סיפרה יהודית, אשתו של דני, "לא רצו לתת לנו מיניבוס שיקה את הילד, לחרי סונים. אמרו לנו להשתמש ברכב הפרטי שלנו. היום גוש-אמונים לא מוכן לתת לנו כל עזרה, כי פנינו לכלי-התיקשורת." אך לא כל התושבים ממורמרים. ברוריה ארמה (28), זהובת-השיער, שבעלה יהלור מן, נמצאת במקום מזה חמישה חודשים: "אנחנו חיים כאן מציין!"

"יש רק כמה אנשים שאולי אינם מת- אימים למקום, והם סתם ממורמרים, אבל רוב התושבים מרוצים!" לבעלה של ברוריה הובטח לקבל מלטשת-יהלומים במקום, השניים אינם מודאגים מבעיות פרנסה בעתיד הקרוב.

סיבות פסיכולוגיות. מזכיר היישוב, יצחק מלצר (32), המושאל לדותן מהת- נחלות אלון-מורה, "עד יעבור זמן", טוען, כי זמיר בן-יעקב לא קיבל ארבעה מיכ- רוים במקום, ואם קיבל אחד מהם מפני שהוריד את המחיר, זו זכותו: "מגיע לו להרוויח קצת כסף." לדברי מלצר וכמה מהתושבים, אומנם נלקח רכב ההתיישבות לכמה ימים, אך